

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Obdo/21/2009
Identifikačné číslo spisu: 3708202607
Dátum vydania rozhodnutia: 09.09.2009
Meno a priezvisko: JUDr. Anna Petruľáková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2009:3708202607.1

ROZSUDOK

členiek JUDr. Anny Petruľákovvej a JUDr. Ivany Izakovičovej, v právnej veci žalobcu: Mesto Považská Bystrica, Centrum 2/3. Považská Bystrica, zastúpeného Doc. JUDr. Lubomírom Fogašom, CSc, advokát. Kýčerského 5, Bratislava, proti žalovanému: MTS, s.r.o. Považská Bystrica, so sídlom Žilinská 790/17. IČO: 36 302 881. zastúpeného JUDr. Pavlom Loduhom, advokátom. Považská Bystrica, Slovenských partizánov 1131/51, o určenie neplatnosti koncesnej zmluvy, na dovolanie žalobcu a žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 18. februára 2009 č. k. 8Cob/1 57/2008-165 takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 18. februára 2009 č. k. 8Cob/157/2008-165 mení tak, že určuje, že koncesná zmluva uzatvorená dňa 15. 12. 2006 medzi žalobcom a žalovaným je neplatná a žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy prvostupňového a odvolacieho konania vo výške 562,12 Eur na účet jeho právneho zástupcu.

Odvolanie žalovaného odmieta.

Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy dovolacieho konania v sume 259,44 Eur na účet jeho právneho zástupcu.

Odôvodnenie

Krajský súd v Trenčíne napadnutým rozsudkom zmenil žalobe vyhovujúci rozsudok súdu prvého stupňa tak, že žalobu zamietol a zaviazal žalobcu zaplatiť žalovanému náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania vo výške 665,14 Eur na účet jeho právneho zástupcu

Podľa odôvodnenia rozsudku súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom určil, že koncesná zmluva, uzavretá účastníkmi dňa 15. 12. 2006, je neplatná podľa § 39 Obč. zák., lebo proces verejného obstarávania predchádzajúci uzavretiu predmetnej zmluvy bol vykonaný v rozpore so zákonom č. 25/2006 Z. z. o verejnom obstarávaní v znení platnom do 31. 12. 2006. Vykonaným dokazovaním mal za nesporne preukázané, že hoci žalobca, resp. ním splnomocnený subjekt Agentúra pre verejné obstarávanie, nezisková organizácia, bol povinný postupovať podľa § 9 ods. 1 zák. č. 25/2006 Z.z. o

verejnóm obstarávaní v zmysle § 39 ods. 4 cit. zákona tak, že ponuku doručenú po uplynutí lehoty na predkladanie ponúk mal vrátiť žalovanému ako uchádzačovi neotvorenú, takto nepostupoval. Je nesporné, že lehota na doručenie ponúk od uchádzačov bola určená do 31. 10. 2006 do 14:00 hod. a išlo o lehotu hmotno-právnu s určením konečnej časovej hranice, do ktorej mala byť ponuka reálne doručená. Tiež je nesporné, že ponuka žalovaného bola doručená až dňa 02. 11. 2006, teda v zmysle § 39 ods. 4 a § 46 ods. 1 písm. c/ zák. č. 25/2006 Z.z., mala byť vrátená žalovanému neotvorená a vzhľadom aj na druhú ponuku iného účastníka, ktorého nároky však nie sú predmetom tohto sporu, mal byť postup zadávania zákazky zrušený. Keďže uvedený postup v procese verejného obstarávania predchádzajúci uzavretiu predmetnej koncesnej zmluvy nebol dodržaný, čo na základe podnetu žalovaného na kontrolu zo dňa 05. 03. 2007 konštatoval aj Úrad pre verejné obstarávanie v protokole o výsledku kontroly dodržiavania zákona o verejnóm obstarávaní zo dňa 18. 10. 2007 č. sp. 86-6000/5/2007, všetky úkony následne vykonané v tomto procese, smerujúce k uzavretiu koncesnej zmluvy boli v rozpore so zákonom č. 25/2006 Z. z. dôsledkom čoho je absolútna neplatnosť koncesnej zmluvy podľa § 39 Obč. zák.

O trovách konania rozhodol súd prvého stupňa podľa § 142 ods. 1 O. s. p. a úspešnému žalobcovi priznal ich náhradu v sume 13 312 Sk, ktoré pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku 10 000 Sk a z trov právneho zastúpenia 3 312 Sk (za 2 úkony po 1 466 Sk, 2x paušálna náhrada po 190 Sk). Hodnotu úkonu právnej služby vyčíslil podľa § 11 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z. z. vo výške 1/13-tiny výpočtového základu, čo zo sumy 19 056 Sk predstavuje 1 466 Sk, keď ustálil, že v tomto prípade by bolo možné zistiť hodnotu veci alebo práva len z nepomernými ťažkosťami.

Krajský súd v Trenčíne rozhodoval vo veci na základe odvolania žalovaného a uzavrel, že súd prvého stupňa náležite zistil skutkový stav, vec však nesprávne právne posúdil, keď vyslovil absolútnu neplatnosť koncesnej zmluvy podľa § 39 Obč. zák. z dôvodu, že proces verejného obstarávania predchádzajúci uzavretiu tejto zmluvy bol v rozpore s príslušnými ustanoveniami zák. č. 25/2006 Z. z. o verejnóm obstarávaní v znení platnom do 31. 12. 2006.

Odvolací súd bol však na rozdiel od prvostupňového súdu názoru, že nie akékoľvek porušenie ustanovenia zákona o verejnóm obstarávaní vyvoláva absolútnu neplatnosť zmluvy uzavretej v procese verejného obstarávania podľa § 39 Obč. zák., a nie každý má naliehavý právny záujem na určení jej neplatnosti. Podľa mienky odvolacieho súdu možno prisvedčiť žalovanému, že v procese verejného obstarávania je potrebné rozlíšiť 2 etapy: 1/ zákonom upravený postup (určité konanie).výsledkom ktorého je výber subjektu, s ktorým obstarávateľ následne uzavrie zmluvu. 2/ samotné uzavretie zmluvy s víťazom, resp. úspešným uchádzačom po procese vyhodnotenia splnenia podmienok účasti.

Odvolací súd vchádzal z ust. § 109 až § 152 zák. o verejnóm obstarávaní, ktoré podľa neho upravili postavenie a pôsobnosť Úradu pre verejné obstarávanie ako ústredného orgánu štátnej správy pre verejné obstarávanie, a ktorý mu v rámci výkonu dohľadu nad verejným obstarávaním a kontroly postupu zadávania zákaziek v ust. § 148 umožnil podať návrh na určenie neplatnosti zmluvy alebo rámcovej dohody súdom v lehote do jedného roka od jej uzavretia, ak kontrolovaný subjekt takú zmluvu uzavrie v rozpore s týmto zákonom. Z dôvodu ust. § 148 citovaného zákona je podľa odvolacieho súdu zrejmé, že úrad pre verejné obstarávanie nemusí podať návrh na určenie neplatnosti zmluvy súdom vždy, ak zistí, že kontrolovaný subjekt uzavrel zmluvu v rozpore s týmto zákonom. Z formulácie tohto ustanovenia vyplýva, že úrad tak môže postupovať po vyhodnotení závažnosti porušenia zákona.

Odvolací súd usúdil, že zák. č. 25/2006 Z.z. o verejnóm obstarávaní, do ktorého boli transponované Smernica Rady 92/13/EHS a Smernica Rady 89/665, komplexne upravil postup verejného obstarávania, vrátane prostriedkov kontroly a preskúmania zákonnosti tohto procesu, a to tak pred uzavretím zmluvy (žiadosť o nápravu podľa § 136, konanie o námietkach podľa § 138), ako aj po uzavretí zmluvy (návrh na určenie neplatnosti zmluvy podľa § 148).

Vychádzajúc z tohto úsudku odvolací súd uzavrel, že pokiaľ teda Úrad pre verejné obstarávanie

nevyhodnotil porušenia zákona č. 25/2006 v postupe žalobcu ako verejného obstarávateľa za tak závažné, že by v dôsledku týchto porušení podal návrh na určenie neplatnosti následne uzavretej koncesnej zmluvy podľa osobitnej úpravy v § 148 zák. č. 25/2006 Z. z., žalobca nebol aktívne legitimovaný domáhať sa z tých istých dôvodov určenia neplatnosti zmluvy podľa § 39 Obč. zák.

Na tomto základe odvolací súd zhrnul, že nie každý a kedykoľvek sa môže dovolať neplatnosti zmluvy uzavretej v rozpore so zákonom o verejnom obstarávaní, a to z dôvodu zachovania právnej istoty v zmluvnom vzťahu verejného obstarávateľa a úspešného uchádzača. Inak by sa určenia neplatnosti bolo možné dovolať v akomkoľvek časovom odstupe od ukončenia verejného obstarávania a pri akomkoľvek (i formálnom) porušení zákona o verejnom obstarávaní (hoci Úrad pre verejné obstarávanie ako orgán zriadený aj za účelom dohľadu nad verejným obstarávaním by tak mohol učiniť len v jednoročnej prekluzívnej lehote). Keďže porušenie zákona o verejnom obstarávaní sa dopustil práve žalobca ako verejný obstarávateľ a Úrad pre verejné obstarávanie, ktorý v protokole o výsledku kontroly tieto porušenia síce konštatoval, ale nevyhodnotil ich za tak závažné, aby postupom podľa § 148 zvrátil výsledok procesu verejného obstarávania, odvolací súd bol názoru, že vyhovieť návrhu žalobcu o určenie neplatnosti koncesnej zmluvy podľa § 39 Obč. zák. pre rozpor so zákonom o verejnom obstarávaní nieje možné.

O náhrade trov konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 2 O. s. p., pričom pri určení hodnoty právneho úkonu zhodne s prvostupňovým súdom vychádzal z ust. § 11 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z.z. a každý z úkonov právnej služby vyčíslil vo výške 1/13 výpočtového základu.

Proti tomuto rozsudku podal dovolanie žalobca i žalovaný.

Žalobca oprel prípustnosť dovolania o ust. § 238 ods. 1 O. s. p. a vytýka mu v súlade s ust. § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p. nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom.

Spochybňuje správnosť záverov odvolacieho súdu, keď vyslovil, že žalobca nebol aktívne legitimovaný domáhať sa neplatnosti zmluvy podľa § 39 Obč. zák. z tých istých dôvodov, ktoré ÚPVO nevyhodnotil za také závažné, aby kvôli nim podal návrh na určenie neplatnosti koncesnej zmluvy. Upozorňuje, že na danosť aplikácie § 39 Obč. zák. musí súd prihliadať ex offo. Poukazuje na to, že žalovaný sám spôsobil, že nemal byť považovaný za sťažiaci, a že mu ponuka mala byť vrátená neotvorená, a následkom toho sa nemal ani nemohol stať víťazom súťaže.

Podľa jeho mienky, zriadením Úradu pre verejné obstarávanie štát nesledoval to, aby žaloby o neplatnosť zmlúv uzavretých v rámci verejného obstarávania mohol podať len ÚPVO, ale okrem iného zabezpečiť, aby okrem účastníkov zmluvného vzťahu mohol sa neplatnosti domáhať aj tretí subjekt, ak sa zistilo porušenie zákona o verejnom obstarávaní, čo podľa neho značí, že aktívna legitimácia zmluvných strán je zaručená vždy minimálne podľa § 39 Obč. zák., avšak vo verejnom záujme pre prípad zistenia porušenia zákona o verejnom obstarávaní aj ÚPVO, ktorý má však aktívnu legitimáciu v tomto prípade obmedzenú na Írok. práve z dôvodu zabezpečenia právnej istoty.

Danosť naliehavého právneho záujmu v zmysle § 80 písm. c/ O. s. p. odôvodňuje aj skutočnosťou, že žalovaný sa domáha plnenia zmluvy.

Na tomto základe žalobca navrhol, aby odvolací súd podľa § 243b ods. 2 O. s. p. napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zmenil tak, ako vo veci rozhodol súd prvého stupňa a priznal mu náhradu trov dovolacieho konania, prípadne, aby rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalovaný vo vyjadrení k žalobcovmu dovolaniu navrhol ho odmietnuť podľa § 243b ods. 5 v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. ako podané na to neoprávnenou osobou, keďže v čase jeho podania konala právna zástupkyňa bez procesného splnomocnenia, prípadne zamietnuť a priznať mu náhradu trov dovolacieho konania.

Vo vyjadrení vo veci samej zdôrazňuje, že žalobca bol v spornej veci verejným obstarávateľom a opätovne obsírne zdôvodňuje svoj názor, že iba Úrad pre verejné obstarávanie môže napadnúť neplatnosť zmluvy uzavretej v rozpore so zákonom, o verejnom obstarávaní, ako aj to, že dôvodom je

odstránenie prípadnej právnej neistoty a odôvodnenie zhrňuje podľa neho jednoznačným konštatovaním, že ust. § 148 zák. o verejnom obstarávaní je osobitnou (lex specialis) právnou úpravou relatívnej neplatnosti zmlúv uzatváraných na základe výsledkov verejného obstarávania, ktorá vylučuje aplikáciu ust. § 39 Obč. zák. z dôvodu existencie kompletnej právnej úpravy verejného obstarávania. Obširne tiež zdôvodňuje svoj názor, že ponuku do verejnej súťaže podal včas, keď ju dňa 31. 10. 2006 podal na poštovú prepravu.

Žalovaný napadol dovolaním výrok rozsudku odvolacieho súdu o náhrade trov konania. Prípustnosť dovolania oprel o ust. § 237 písm. íl O. s. p. a odôvodnil podľa § 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.

Danosť prípustnosti dovolania podľa § 237 písm. íl O. s. p. vidí v tom, že odvolací súd rozhodnutie o náhrade trov úplne a výstižne neodôvodnil. Podľa jeho mienky, aj rozhodnutie o trovách odvolacieho konania musí obsahovať výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a jeho spravodlivosti.

Uvádza, že podrobnú špecifikáciu trov právneho zastúpenia v spore, ktorá vychádzala z absolútne odlišného spôsobu jej určenia, ako to urobil súd prvého stupňa, súdu zaslal, ale odvolací súd sa ňou vôbec nezaoberal, svoje rozhodnutie neodôvodnil tak, aby bol jeho myšlienkový postup dostatočne vysvetlený s poukázaním na všetky zistené skutočnosti a nezaoberal sa aj právnou argumentáciou v nej obsiahnutou a tým porušil svoju povinnosť vysporiadať sa v odôvodnení rozhodnutia aj so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami v súlade s ust. § 168 ods. 2 v spojení d § 157 ods. 2 O. s. p. Považuje preto odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu čo do výroku o náhrade trov konania, odvolaním sa na zdôvodnenie rozhodnutia súdu prvého stupňa, za nepoužiteľné. Navrhol preto, aby dovolací súd napadnutý výrok o náhrade trov prvého stupňa i odvolacieho konania, ktorý má podľa neho povahu uznesenia podľa § 167 ods. 1 O. s. p. zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

Žalobca vo vyjadrení k tomuto dovolaniu žalovaného poukázal na neprípustnosť dovolania proti výroku o náhrade trov konania a na to, že žalovanému nijako nebola odňatá možnosť konať pred súdom. Navrhol preto dovolanie žalovaného zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací po zistení, že dovolanie žalobcu je prípustné podľa § 238 ods. 1 O. s. p., preskúmal vec podľa § 242 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 243a ods. 1 O. s. p., a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok odvolacieho súdu vychádza zo skutkového stavu správne zisteného už súdom prvého stupňa a jeho nesprávnosť spočíva len v jeho nesprávnom právnom posúdení, preto v súlade s ust. § 243b ods. 2 druhá veta O. s. p. napadnuté rozhodnutie zmenil a rozhodol tak, ako rozhodol súd prvého stupňa v svojom rozsudku zo dňa 11. 09. 2008 č. k. 9 Cb 85/2008-112, s výrokom i odôvodnením ktorého sa dovolací súd plne stotožnil.

Základné pochybenie odvolacieho súdu pri právnom posúdení veci spočíva v úsudku, že zák. č. 25/2006 Z. z. o verejnom obstarávaní, do ktorého boli transponované Smernica Rady 92/13/EHS a Smernica Rady 89/665, komplexne upravil postup verejného obstarávania, vrátane prostriedkov kontroly a preskúmania zákonnosti tohto procesu, a to tak pred uzavretím zmluvy (žiadosť o nápravu podľa § 136, konanie o námietkach podľa § 138), ako aj po uzavretí zmluvy (návrh na určenie neplatnosti zmluvy podľa § 148) a vychádzajúc z tohto úsudku uzavrel, že pokiaľ teda Úrad pre verejné obstarávanie nevyhodnotil porušenia zákona č. 25/2006 v postupe žalobcu ako verejného obstarávateľa za tak závažné, že by v dôsledku týchto porušení podal návrh na určenie neplatnosti následne uzavretej koncesnej zmluvy podľa osobitnej úpravy v § 148 zák. č. 25/2006 Z. z., žalobca nebol aktívne legitimovaný domáhať sa z tých istých dôvodov určenia neplatnosti zmluvy podľa § 39 Obč. zák.

Z tohto úsudku by mohol pri jeho ďalšom prehlbovaní vyplýnuť aj absolútne neprijateľný názor, že Úrad pre verejné obstarávanie, keďže jediný je oprávnený podať návrh na určenie neplatnosti zmluvy pre porušenie zákona o verejnom obstarávaní, je aj zodpovedný za následky nesplnenia si tohto oprávnenia v prípade možného kontrolného úsudku, že návrh na určenie neplatnosti zmluvy mal podať.

Okrem iného by táto nesprávna interpretácia na jednej strane prenášala zodpovednosť účastníkov uzavretej zmluvy, teda aj obstarávateľa za pochybenia pri jej uzatváraní na Úrad pre verejné obstarávanie, teda štát a na druhej strane by obmedzovala, až vylučovala samostatnosť obstarávateľov pri

hospodárení, v konkrétnom prípade, s majetkom obce.

Nesprávnosť žalovaným zastavanej interpretácie jasne vyplýva zo znenia ust. § 148, podľa ktorého „úrad môže v lehote jedného roka od jej uzavretia podať návrh na určenie jej neplatnosti súdom“. Z citácie znenia je zrejmé jednak to, že úrad je inštitúciou, ktorá môže tiež podať takýto návrh, pretože bez tohto ustanovenia zákona by úrad ťažko preukazoval naliehavý právny záujem na určení podľa § 80 písm. c/ O. s. p. a jednak to, že neobsahuje časticu len" alebo „iba" , čo značí, že ide len o osobitné oprávnenie úradu, ktoré nijako neobmedzuje ani nenahradzuje práva a povinnosti účastníkov zmluvy pri určovaní jej platnosti alebo neplatnosti. V tejto súvislosti totiž treba brať do úvahy aj povinnosť orgánov obce pri hospodárení s jej majetkom.

Správny je teda názor, z ktorého vychádza aj súd prvého stupňa, keď v odôvodnení ustálil, že ustanovením § 148 zák. č. 25/2006 Z. z. nie sú dotknuté ustanovenia ostatných právnych predpisov. Podporne k tomuto výkladu použil metodický pokyn samotného úradu a uzavrel, že podľa cit. § 148 zák. č. 25/2006 Z. z., v tomto spore môže podať žalobu o určenie neplatnosti právneho úkonu každý, kto má na tomto určení naliehavý právny záujem v zmysle § 80 písm. c/ O. s. p., a to bez časového obmedzenia, a aj Úrad pre verejné obstarávanie, ktorému túto možnosť dáva zákon, ale obmedzuje jej využitie ročnou prekluzívnou lehotou. Súd prvého stupňa tiež správne vychádzajúc z tohto názoru, uzavrel, že Úrad pre verejné obstarávanie žalobu môže podať, ale nemusí, a ak tak neurobí, neznamená to, že sa tejto neplatnosti nemôže účinne domáhať iný, na to oprávnený subjekt.

Nedôvodná je aj námietka žalovaného v jeho vyjadrení k dovolaniu žalobcu, že ponuku do verejnej súťaže podal včas, pretože lehota stanovená obstarávateľom v bode 8.1 súťažných podkladov je procesná a nie hmotnoprávna. ako to usúdil súd prvého stupňa a vyslovil Úrad pre verejné obstarávanie v svojom Protokole o výsledku kontroly dodržiavania zákonnosti o verejnom obstarávaní zo dňa 18. 10. 2007. bod 6 ods. 2. Bod 8.1 časť A 3 súťažných podkladov určuje lehotu na podanie ponúk na 14,00 hod. dňa 31. 10. 2006, čo značí, že ide o určenie konečnej časovej hranice, dokedy musia byť ponuky doručené.

Ani konštatovanie odvolacieho súdu o tom, že porušenie zákona o verejnom obstarávaní sa dopustil práve žalobca ako verejný obstarávateľ, nieje nespochybniteľné.

Je nesporné, že žalobca dňa 29. 06. 2006 uzatvoril s Agentúrou pre verejné obstarávanie, nezisková organizácia, príkaznú zmluvu, ktorou sa agentúra zaviazala za odplatu v jeho mene a na jeho účet uskutočniť úkony podľa zákona o verejnom obstarávaní. Za agentúru podpísal zmluvu jej riaditeľ F.. Možno preto konštatovať, že žalobca v čase uzatvárania zmluvy s agentúrou oficiálne nevedel o tom, že zmluvu bude realizovať F., o ktorom Úrad pri kontrole dňa 18. 10. 2007 zistil, že bol dňa 02. 01. 2004 vyčiarknutý zo zoznamu odborne spôsobilých osôb vedeného Úradom. Oficiálne teda žalobca konal v dobrej viere, čo nemožno konštatovať o žalovanom, ktorý z podmienok súťaže vyhlásenej dňa 17. 08. 2006 vo Věstníku verejného obstarávania dobre vedel a musel vedieť, že keď podá svoju ponuku na poštovú prepravu dňa 31. 10. 2006, táto objektívne nemôže byť doručená do 14.00 hod. dňa 31. 10. 2006 na adresu Agentúry pre verejné obstarávanie v Žiline. To, že poverený pracovník agentúry nekonal v súlade so súťažnými pokladmi a v rozpore s ust. § 39 ods. 4 zák. o verejnom obstarávaní, nevrátil ponuku žalovanému neotvorenú, žalobca nespôsobil. Obsah spisu teda nepreukazuje záver odvolacieho súdu, že porušenia zákona o verejnom obstarávaní sa dopustil práve žalobca ako verejný obstarávateľ. Na základe objektívneho posúdenia konania žalobcu možno konštatovať len neopatrnosť a nedostatočné preverenie agentúry, s ktorou uzavrel zmluvu podľa § 566 až § 576 Obeh. zák.

Na základe tohto právneho posúdenia dovolací súd rozhodol tak, ako sa uvádza vo výroku vo veci samej.

Pokiaľ ide o dovolanie žalovaného voči výroku o náhrade trov konania, dovolací súd toto dovolanie podľa § 243b ods. 5 v spojení s § 239 ods. 3 a § 218 ods.1 písm. c/ O. s. p. odmietol.

O náhrade trov konania rozhodol dovolací súd podľa § 243b ods. 5 v spojení s § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že ju priznal úspešnému žalobcovi.

Dovolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvého stupňa aj odvolacieho súdu, že v danej veci nieje možné hodnotu práva vyčíslieť v peniazoch, preto treba pri výpočte náhrady trov právneho zastúpenia

posudzovať vec podľa § 11 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z. z. v znení zmien a doplnkov.

Podľa právneho názoru dovolacieho súdu je predmetom konania určenie - vyslovenie neplatnosti koncesnej zmluvy a hodnota zákazky nepredstavuje cenu práva určenia neplatnosti.

Dovolací súd považuje za vhodné v tejto súvislosti poukázať na jasnú úpravu tejto otázky v zák. č. 71/1992 Zb. v znení neskorších predpisov, kde v Sadzobníku súdnych poplatkov Spoločné poznámky k položkám 1 a 2 v bode 1 sa uvádza, že z návrhu na začatie konania o určenie, či tu právny vzťah, alebo právo je, alebo nieje, sa poplatok vyberie podľa písm. b/ týchto položiek, pričom písm. b/ sa týka prípadov, ak nemožno predmet konania oceniť peniazmi.

Trovy prvostupňového konania súd prvého stupňa vyčíslil sumou 441,88 Eur, (zaplatený súdny poplatok 331,94 Eur; 2 úkony po 48,66 Eur a 2 paušály po 6,31 Eur), trovy odvolacieho konania predstavujú 2 úkony po 53,49 Eur (vyjadrenie k odvolaniu a účasť na odvolacom pojednávaní) a režijný paušál 6,31 Eur a 6,95 Eur, spolu 120,24 Eur, teda trovy prvostupňového a odvolacieho konania tvoria úhrnom 562,15 Eur. Trovy dovolacieho konania predstavujú zaplatený súdny poplatok za podané dovolanie 199 Eur. 1 úkon právnej služby 53,49 Eur (podanie dovolania) a 1 režijný paušál 6,95 Eur, spolu 259,44 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.